

[Svend Høiselberg]

Jeg forstår selvfølgelig godt, at fiskerne er imod, at deres arbejdsplads bliver ødelagt og tilsvinet, men vi mener, at vi må gå forhandlingsvej, hvis det er sådan, at vi skal opnå resultater, der muliggør, at vi kan få stoppet det svineri.

Som sagt: Venstre vil støtte alle lovlige traditionelle bestræbelser på at hindre svineriet på Nordsøen.

Marianne Jelved (RV):

Der er gode grunde til at stille forslag om forbud mod udstedelse af nye tilladelser til havafbrænding efter 31. december 1987. Det er begrundet fra denne talerstol, og jeg skal her specielt henvisne til hr. Gades ordførertale.

Der er en stramning i den dagsorden, Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har foreslået, i forhold til det, der har været talt om tidligere. Det er min opfattelse fra debatten i pressen og debatten i fiskeriorganisationernes medlemsblade, at der er stor forståelse for og et stort ønske om at få en stramning nu.

Miljøministeren har udsendt en pressemeddelelse dateret den 26. oktober 1987:

»I den forløbne uge har jeg skrevet til mine Nordsøkolleger og opfordret til at standse afbrændingen nu, og kan det teknologisk ikke lade sig gøre, da at nedtrappe afbrændingen så hurtigt som muligt.«

Men de teknologiske muligheder er jo til stede nu. Vi har hørt Kommunekemi nævnt flere gange i denne sammenhæng. Derfor ligger der reelt ikke noget nyt i denne pressemeddelelse fra miljøministeren.

Hr. Kent Kirk var inde på, at det var vigtigt, at vi var med til at skabe opinion i andre lande omkring modstanden mod havafbrænding. Det er et af formålene med den dagsorden, der bliver foreslået nu. Der ligger reelt en frist på to år i den dagsorden, hr. Gade fremlagde lige før, og det er vores opfattelse i Det Radikale Venstre, at den frist er realistisk, at den kan være med til at lægge pres på andre landes regeringer, at den kan medvirke til at skabe den nødvendige opinion i andre landes befolkninger.

Vi har den opfattelse i Det Radikale Venstre, at nationale løsninger giver bedre muligheder for at få gennemført internationale løsninger på miljøområdet, fordi man ved eget eksempel kan lægge pres internationalt. Vi har nationale løsninger, teknologien er til stede, og vi vil skabe større pres.

Vi har desuden bemærket alle de initiativer og udsagn, der er fremført af repræsentanter for regeringen, citeret i pressen og medlemsblade for fiskeriorganisationerne. Vi opfatter faktisk denne dagsorden som en opbakning til hr. Kent Kirk, til fiskeriministeren og til miljøministeren og – ikke for glemme – til fru Marie Jepsen i EF, der i en pressemeddelelse har sagt:

»Desuden håber jeg at få Parlamentets tilslutning til at anbefale korte frister for den gradvise nedtrapning af enhver form for affaldsdumpning og -afbrænding på havet. Det hele skal være ophørt senest 1. januar 1989.«

Det synes vi er lige hårdt nok, så vi har i vores dagsordensforslag givet et år længere.

Emmert Andersen (CD):

Hr. Jørgen Tved forstod ikke rigtig ministerens besvarelse af den stillede forespørgsel. Mig forekom den helt klar.

Ministeren sagde, at Danmark ikke benytter havet som affaldsplads, at Danmark kun kan bestemme over danske skibe i internationalt farvand, og at Danmark kun kan bestemme over udenlandske skibe inden for dansk søterritorium. Det synes jeg var klart nok, og det er nogle forudsætninger, vi bliver nødt til at tage med, når vi vurderer det her.

Vedrørende ministerens indsats mener jeg, at ministeren utrætteligt har arbejdet på at få stoppet disse afbrændinger: i Oslokonventionen, i London-dumpningkonventionen og nu i Nordsøkonferencen, hvor ministeren vil opfordre til det samme, plus ministerens henvendelser til sine kolleger, de nordiske ministre.

Det, ministeren har sagt hele tiden, er: Det skal standse nu, og hvis det ikke er muligt, da så hurtigt som muligt. Det er det, man arbejder på. Det drejer sig egentlig ikke om så meget, 100.000 t. Det kunne vi klare på Kommunekemi, hvis de ikke skulle lave andet. Det ville teknisk meget hurtigt kunne lade sig gøre.

Danmark vil have et stop nu, ingen tvivl om det. Hvorfor vil de andre lande så ikke have det? Det kunne måske skyldes, at man ikke rigtig har kunnet påvise konkrete skadevirkninger. Men vi har en mistanke om, at de er der, og derfor vil vi have det standset.

Om erstatning til fiskerne kan man sige, at man da kan have sympati for, at de tager derud, men havafbrænding er jo en lovlig foretælse, så selv om de ikke kan lide det, kan man naturligvis ikke yde erstatning.